

סרן ורדי ארי

3122109

בן מרים ואורי

נולד ב- כ"ו אייר תש"ח 23.5.1960

התגייס לצה"ל ביולי 1978

שרת ב- פלס"ר 95

נפל ב- י"ט סיוון תשמ"ב 10.6.1982

במלחמת "שלום הגליל".

ורדי, ארי

בן מרים ורנה רחל ווארדי, נולד ביום כ"ו באייר תש"ך (23.6.1960) בחיפה. ארי היה ילד נוח לבריות, היכן וחכיב. הוא למד בבית-הספר היסודי "בארי", והמשיך בלימודיו וסיים את בית-הספר התיכון העירוני ג' בצותה שאגן, הוא היה תלמיד מצטיין, ובשלושת המקצועות האחרונים עליו פייקת, ביולוגיה ומחשבים - קיבל ציון טוב מאוד. בשעות הפנאי שלו, עסק ארי בפעולות שונות ומגוונות, והיה חבר בתנועת "הנוער העובד והלומד". בשירות תנועה זו הוא השתתף בקורס למדריכים צעירים, והרריך קבוצת נוער, כדי לפתח את כושרו הגופני, השתלם ארי בגידוד ונטל חלק

בתחרויות רמות, שנתיים היה חבר במשמר האורחי במקום מגוריו ומונה לסגן מפקד שכונת ירעאליה. על תרומתו לביטחון השכונה ותושביה, הוא קיבל מכתב השרה ממפקד המשמר האורחי במרחב חיפה, ובו כתוב: "ברצוני להביע את הערכתי למסירות ולמרץ הרב שהשקעת בפעילותך במשמר האורחי לאורך תקופה כה ארוכה". כמו כן, הקדיש ארי מזמנו והשתתף בקורסים מדעיים שונים של הסכנין לנוער, כהיותו כבן 16 שנים נפטרה אמו מרים. לאחר זמן מה נשא אביו לאשה את רנה רחל, שהייתה לו כאם לכל דבר.

ארי גויס לצה"ל במחצית יולי 1978, ובשל נתוניו האישיים הגבוהים נתקבל לקורס טיס בחיל-האוויר. כשהתברר לו כי הוא מיועד להיות נווט, סירב לקבל זאת, פרש מחיל האוויר והצטרף לחיל-התותחנים. הוא סיים בהצלחה קורס מפקדי תותחנים מתנייעים, ואחר-כך קורס קצינים. קטע קצר משירותו כתותחנים מתאר מפקדו דאז, אל"ם שמואל: "ארי שירת תחת פיקודי כמעט שנה שלמה. ארי זכור לי כקצין אתראי, מסור, מקצועי, ומעל לכל - אהוב ואהוד על פקודיו וחבריו. את גולת הכותרת של תפקידו בבית-הספר לתותחנות שדה עשה בתפקידו כקצין עמדת תותחנים בסוללת הסיוע. כאן התגלה ארי במלואו שיעור קומתו. סוללה שנחשבה כבעייתית ביותר הן בגלל משימותיה והן בגלל ההרכב האנושי שבה אוישה, הפכה בתקופת שירותו, הרבה מאוד בזכותו, לסוללה מעולה ביחידה. רגישותו לרווחת חייליו, פתרון ענייניהם האישיים בשיתוף יתר קציני הסוללה מחד ומידת האחריות הגבוהה שגילה בתחום המשימות המבצעיות והמקצועיות תרמו רבות להפיכת הסוללה לאחת מפניני בית הספר לתותחנות".

משירות החובה עבר ארי היישר לשירות הקבע, והתנדב לסיירת גולני כקצין שיתוף ארטיילרי. הוא עבר בהצלחה את כל הקורסים הנדרשים ממפקד ביחידה מובחרת זו, והתן כדי השתלבות ביחידה, מילא בה גם את תפקיד קצין המבצעים. כשפרצה מלחמת שלום הגליל היה ארי בק מובשי מבצר הכופר, והמשיך עם הסיירת בראש חטיבת גולני עד ג'בל ברק. מפקדו, שהתייחסו לצורה, שבה מילא את תפקידו בימי הלחימה הראשונים, ציינו כי "למרות שזו הייתה סבילת האש הראשונה שלו, תפקידו כקצין שיתוף ארטיילרי וכקצין מבצעים בצורה יצאת מן הכלל".

ביום י"ט בסיון תשמ"ב (10.6.1982), נפל סגן ארי בקרב בלבנון במלחמת שלום הגליל, בעקבות פגיעת מטורי תקיפה סוריים, והובא למנוחת עולמים בבית-הקברות הצבאי בחיפה. ארי הוצלה לרדת סוף לאחד גופלה, הוא השאיר אחריו הורים דאג.

במכתב תגומים למשפחה השכולה כתב שר הביטחון: "מפקדו הגדיר אותו כבעל מוטיבציה ודצוק על להצליח. מסור וקפדן, ישר, נכון לעאר לכל חבר בכל רגע ובכל נשוא. מקצועי מאוד, מתנדב לבצע משימות אף שלא נכלל במסגרת תפקידו. היווה דוגמה אישית".

מפקד יחידתו ציין את אופן לחימתו של ארי במימוש המופר, וכתב כי "בעת הקרב לחם ארי כאדיה, התן שהוא מפעיל את התותחנים בקור רוח, דייקנות ודיקנות במשימה".

משפחתו הוציאה לאור לזכרו התמחה ושמה "...החלום שתם", תגובות וקטעי זיכרונות על שרידים שונים מחייו הקצרים. בספטמבר 1982 התקם נסל לזכרו של ארי בשם "רקיע", הפסל פרי יצירתו של המנכ"ל מועצת הצה"ל בצותה שאגן על-ידי עיריית חיפה ובתרומת משפחת ורדי.

קורות חייו

קורות חייו של סרן ארי ורדי ז"ל

ארי נולד בחיפה ב- 23 במאי 1960 למרים ואורי ורדי
אח לצבי,
עבר את תקופת הילדות של גנון, גן ילדים והיה ללד
נוח חייכן ומאוד חביב.
את לימודיו היסודיים עשה בבית הספר בארי בנוה שאנן.
בהמשך למד בבית הספר התיכון עירוני - ג בנוה שאנן,
בנוצב העיוני.
שם גם סיים את לימודיו התיכוניים.

ב-1978 - עמד בבחינות הבגרות וקיבל במקצועיות האהובים עליו את
הציונים הבאים:

פיזיקה : טוב מאוד
ביולוגיה: טוב מאוד
מחשבים : טוב מאוד

אחרי שעות הלימוד בעיתות פנאי עסק בנושאים שונים ומגוונים.
ב-1974 - למד בקורס לג'ודו והשתתף בתחרויות.
ב-1975 - השתתף בסמינר למדריכים צעירים של תנועת "הנוער העובד והלומד".

בסיום הסמינר הדריך קבוצה בתנועה הני"ל.

ב-78-1976 עשה במשמר האזרחי ומילא תפקיד של סגן מפקד שכונת יזרעאליה.
בשנים הני"ל השתתף גם בקורסים מדעיים שונים של הטכניון לנוער.
ב-1975 - נפטרה אימו של ארי.

לארי, שהיה מאוד קשור אליה, הייתה זאת מכה קשה מאוד.

בסוף 1976 - התחתן אביו שנית עם רנה, שהתחילה למלא את תפקיד האם לכל דבר.

ב-1978 - עם סיום בחינות הבגרות התגייס ארי לצה"ל.
בתחילה לקורס הטייס.

ב-21.11.78 סיים קורס קדם מכין בחיל האויר (טייס)

כעבור 9 חודשים בקורס, היציעו לו בחייל לעבור לניווט.
הוא לא היה שלם עם ההצעה הזאת ופרש מהחייל.
הוא הצטרף לחייל התותחנים.

- ב- 9.8.79 - סיים קורס לתפקדי תומי"ת.
 בהמשך השתתף בקורס קצינים, אותו סיים ב- 17.4.80.
 אחר מכן עשה בתפקידים שונים בחיל התותחנים.
 ב- 1981 - התנדב לסיירת גולני בתפקיד של קצין לשיתוף ארטלרי.
 בסיירת עבר קורסים שונים המיוחדים ליחידה זו.
 תוך כדי השתלבותו ביחידה, קיבל על עצמו גם למלא את
 תפקיד הקמבץ ביחידה,
 זאת נוסף על תפקידו כקצין לשיתוף ארטלרי.
 ב- 1982 - ערב פרוץ המלחמה בלבנון,
 עמד אחרי 4 שנות שירות להשתחרר ולהתחיל את לימודיו
 בטכניון בחיפה.

לשירות מילואים הוא הוצב לסיירת מטכל כקצין לשיתוף ארטלרי.
 הגורל רצה אחרת ותוכניות אלה לא נתגשמו.

עם פרוץ הקרבות יצא עם הסיירת לכיבוש מבצר הבופור.
 למחרת הכיבוש המשיך עם הסיירת בראש חטיבת גולני בציר עד
 ג'יבל ברוך.

ב- 10.6.82 - ביום החמישי של המלחמה אחרי הצהרים נפל בהתקפת מסוקים
 סוריים בעין זחלתה.

הקרב בו נפל

היתקלות בעין זחלתא

בשעה 06:00 בבוקר נעה אוגדת עינן וחצתה את גשר הבסוי ללא כל התנגדות ועלתה על הרכס שמצפון הכוח החפצל לשתי שדרות כדי לנצל שני צירים. פיצול בוחות האוגדה היה באלימטלה, כשהמגמה היא להגיע לכביש היוצא מדמור מזרחה ולהתקדם בו עד לכביש ביירות-דמשק. השדרה המזרחית נעה ממערב לקניון נהר אל ברוך לעבר בתלון והגיע לכביש דמור סמוך ל-14.00.

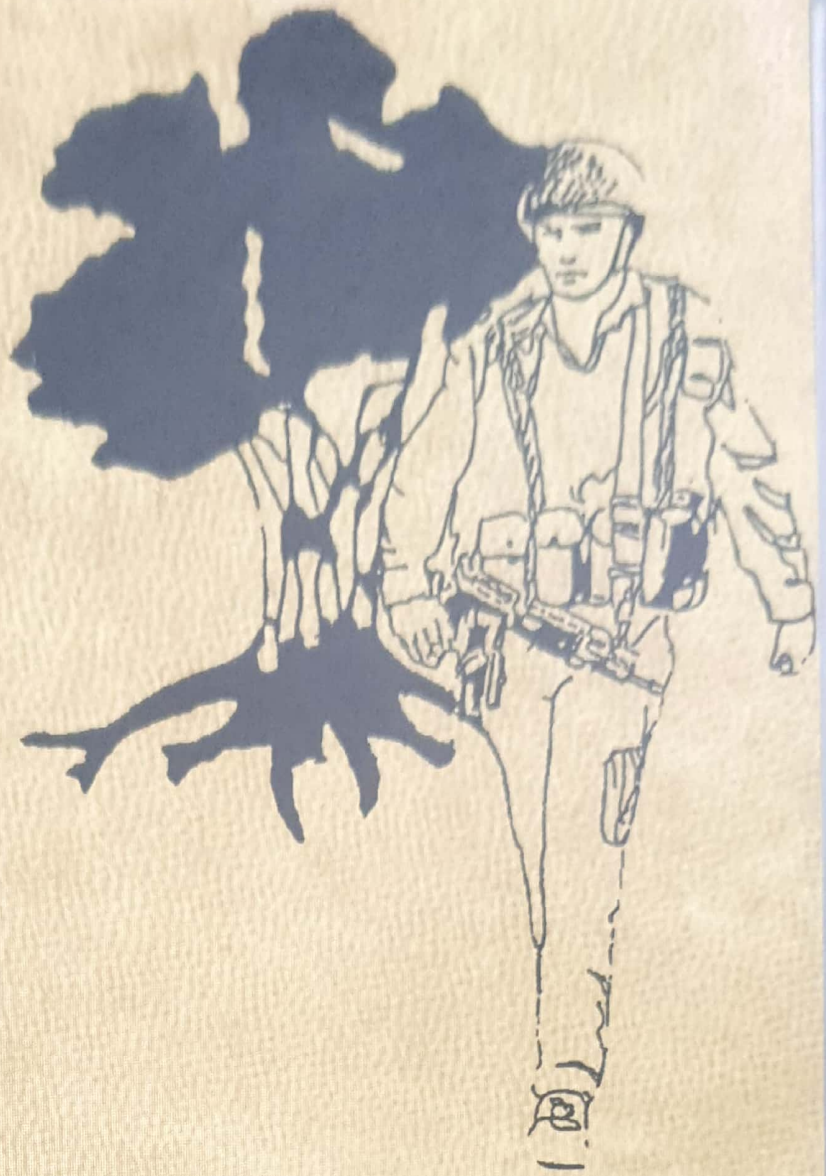
בדרכה השמידה שיירה סורית שנסוגה מג'יזין ונעה ממזרח לקניון. השדרה המערבית נעה לעבר בית אדין, נתקלה בדרכה במספר חוליות מחבלים שהושמדו והגיעה לכביש דמור לקראת 13:30.

קיצור השדרות כתוצאה מפיצול כוחות איפשר תנועה מהירה יותר ובביטחון רב יותר. ביום זה גמע הכוח 60 ק"מ על אף השטח ההררי הקשה המתנשא 250 מ' מעל קניון דהר ברוך, וכי-1,000 מ' על פני הים. בשעה 19:45 הגיע חוד הכוח בפיקודו של

דודון רובין לעין זחלתא כ-10 ק"מ דרומה לכביש ביירות-דמשק. הכפר המוסלמי, שמנה רק כמה מאות תושבים ובחיו בוויים מאבק, שוכן בשטח הררי, באזור המתאפיין בשלוחות תלולות הידרדות מצפון-מזרח לכיוון דרום-מערב. הכפר נמצא בין שני יובלים של נהר דמור בתוך ואדי אבו קישקש. כאשר נע כוח השריף המוביל של עינן בוואדי אבו קישקש הוא נתקל בכוח סורי, שהגיע למקום באותו יום זמן קצר לפני הגעת כוח עינן. הכוח הסורי, שמנה גדוד טנקים וגדוד קומנדו, ארב לכוח הקדמי של חטיבת רובין שידד אל הגשר. זו היתה כמעט ההתנגדות הראשונה לכוח שגע כ-100 ק"מ בעומק לבנון. הכוח נכנס למארב הסורי ומיד נפתחה עליו אש מכל הכיוונים. שני הטנקים המובילים ומספר נגמ"שים נפגעו מיד. הסימת האוגדה מהחזית והצטופפות הכוח בתוך הנתיב הצד יצרו מצב קשה שבו כוח גדול תקוע בתוך נתיב צד. במשך כל הלילה נמשכו ניסיונות היחלצות בעין זחלתא. חיילי הנח"ל ניסו להיכנס לכפר כדי לחלק את הנפגעים שנלכדו בתוכו. התחולל קרב עקוב מדם עם הקומנדו הסורי. מבצע החילוץ שגדם לנפגעים העסיק את הלוחמים ועצר את ההתקדמות של אוגדת עינן. פעולת החילוץ נמשכה משך כל היום שלמחרת. צה"ל נבלם ונמוע ממנו להגיע לכביש ביירות-דמשק.

מפת קרבות שלום הגליל

הכוחות בשלום הגליל

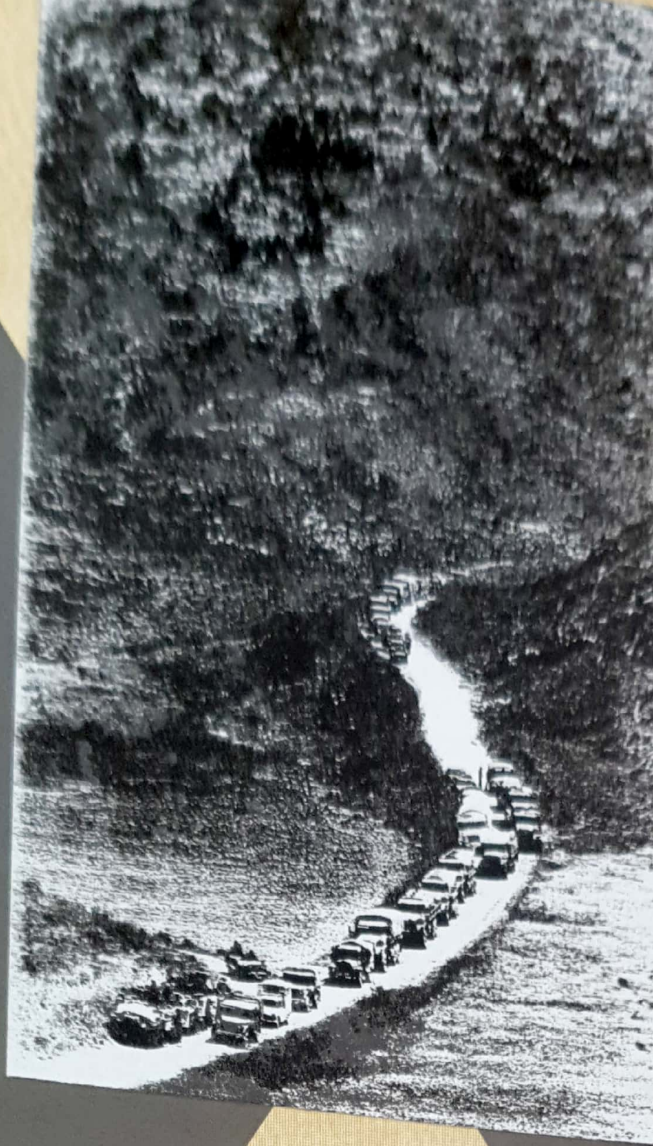
כוח מח"ט - גדוד "גדעון", חלק מלוחמי הסיירת, רוב יחידת העורב זכנ גדוד שיריון. על הכוח היה לנוע על גשר עקיייה ולפנות מערבה לעבר ציר כביש החוף. שם היה עליו להתחבר עם חטיבה נוספת ולכבוש את צידון. לאחר מכן לנוע צפונה עד לאזור נמל התעופה הבינלאומי של ביירות.

כוח סמח"ט - גדוד "הבוקעים הראשון", חלק מלוחמי הסיירת יחידת החה"ן. על הכוח היה לחצות את הליטני, לכבוש את מבצר הבופור ויעדי מחבלים השולטים בסביבתו, ולאחר מכן לטהר ולכבוש את נבטייה.

כוח סמח"ט מתפצל, אפוא, לשניים: הסיירת והחה"ן נעים לעבר מבצר הבופור; גדוד "הבוקעים הראשון" מתקדם לעבר יעדי המחבלים ובמיוחד מיתחם מבוצר אחד ברמת נבטייה, שבו התרכזו רוב המחבלים שבאזור ונערכו לחימה בכוחותינו.

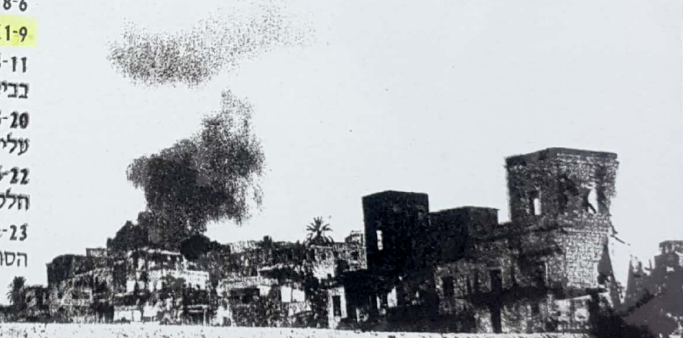
אלה היו המשימות הראשונות. בהמשך הוטלו על החטיבה משימות נוספות, כפי שיפורטו בעמודים הבאים. יש לציין, כי גדוד "ברק" פעל במשך מספר ימים במסגרת כוחותיה על עוצבה אחרת. ללוחמי הגדוד צורף חלק מיחידת העורב. גם סיפורו של הגדוד יפורט בהמשך.

"הרבה זמן חיכינו לפעולה הזו. כל כך הרבה אימונים עברנו לקראת המשימה המסויימת הזו בדרום לבנון. אנו מתורגלים ומוכנים היטב" - אמר מפקד אחד הנגמ"שים, שעה שכוחות גולני חצו ביום ראשון בצהריים את גדר המערכת ליד מנרה, ויצאו למילוי משימותיהם במלחמת "שלום הגליל".

שלבים ומהלכים עיקריים במלחמה:

- 8-6 ביוני - הלחימה במחבלים.
- 11-9 ביוני - הלחימה בצבא הסורי.
- 13-11 ביוני - יצירת המסדרון לחבירה עם הכתות העזריים בבירות.
- 25-20 ביוני - השתלטות על כביש ביירות-משק באזור בהמדון, עלי וצעפר.
- 26-22 באוגוסט - הידוק המצור על ביירות, השתלטות על הלקים מביירות.
- 31-23 באוגוסט - הסכם הפיני המהובלים והצבא הסורי מביירות והשתלטות יחדש המחבלים מהעיר.

דבר המח"ט לאחר המלחמה

דבר המח"ט

לוחמי גולני,

יש האומרים שבמלחמת "שלום הגליל" נתגלתה חטיבת גולני במיטבה. מחמאות הורעפו על ראשיכם מכל עבר ובכתבות הרבות שפורסמו באמצעי התקשורת, סופר בהרחבה על תרומתה הנכבדה של החטיבה במלחמה זו. לי, כמפקד החטיבה, לא היו הפתעות במלחמה. אישית לא חשתי לרגע כאשר הוטלנו לשדה המערכה כדי לבצע ולהשלים משימות קשות. אני מכיר את החטיבה, ויותר מזה – אני מכיר אתכם ויודע מהי יכולתכם. במרוצת שלושת השבועות בהם נלחמנו מילאתם אחר כל הציפיות ולא איכזבתם. את המתמאות – שאתם ראויים להן – קיבלתם כבר משר הבטחון, מהרמטכ"ל, מאלוף הפיקוד ומקצינים בכירים אחרים בצה"ל. ואילו אני, כמפקדכם, אוכל להביע את הערכתי העמוקה לכם רק במלה אחת: תודה.

חוברת זו מתארת את אשר עבר על החטיבה בתקופת המלחמה, והיא מזכרת נאותה למשפחת הלוחמים של גולני. השתדלנו לכלול בתוכה את כל האירועים, אף שבמסגרת זו קצרה היריעה מלהכיל.

עשינו את שהוטל עלינו במלחמה, אך בנתיב הקרבות הותרנו קורבנות רבים. 46 חברים לנשק נפלו במערכה בלבנון. רבים רבים נפצעו, וחלקם מאושפזים עדיין בבתי-החולים. אנו מרכינים ראש לזכר הנופלים ומשגרים איחולי רפואה שלמה לפצועים.

גולני היתה ונותרה משפחה מלוכדת, אשר לעולם לא תשכח את אלה שאינם. יהי זכרם ברוך.

אל"מ ארוין

מפקד החטיבה

תעודת הערכה שקיבל

מס' תדב"ה הי"ב
המס' האזרחי
524343 :סל
יע' (2) 0120-524
יט' אייר תשלח
26 מאי 78

לכבוד
נהדו ארי
קליבנוב 28
יזרעאליה

מתנדב יקר,

הנדון: - הערכה

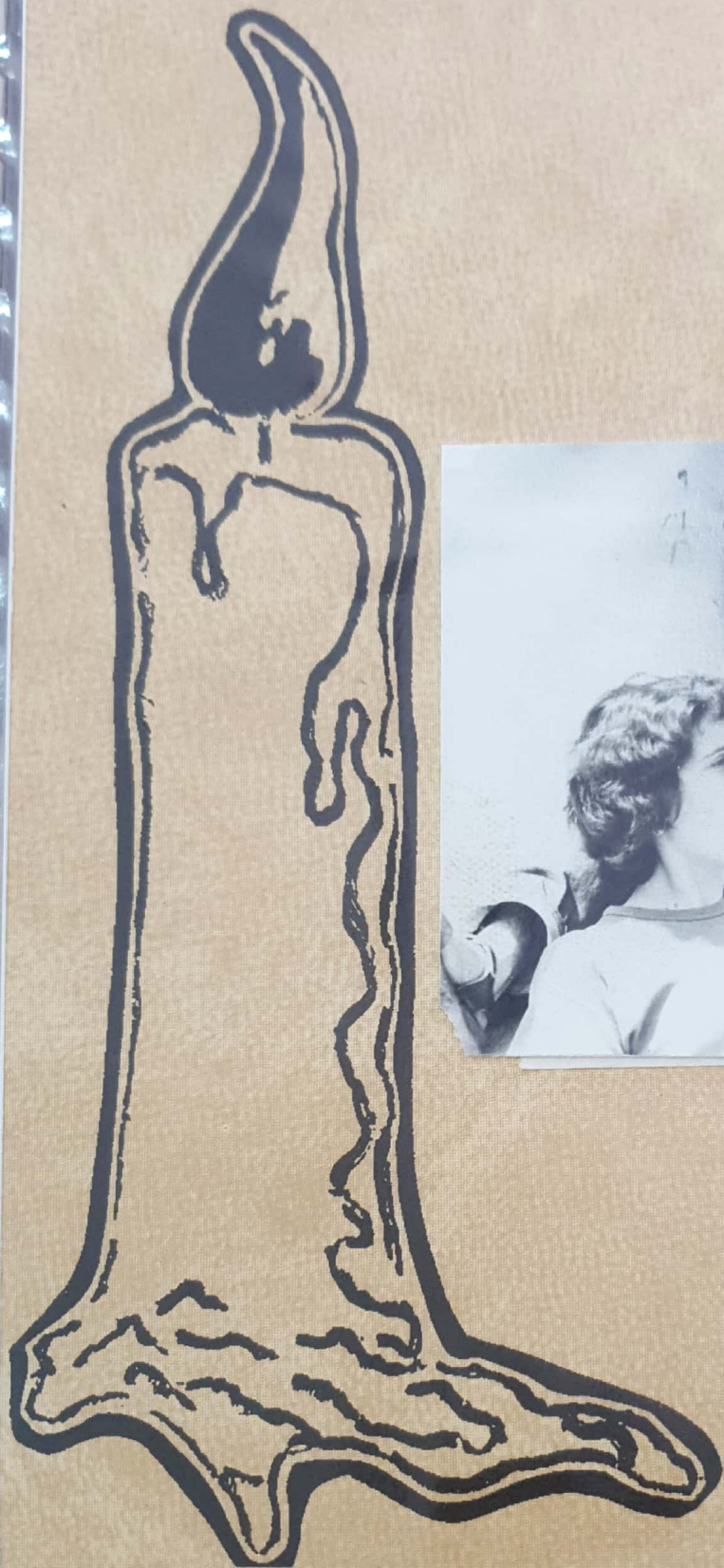
הובא לידיעתך כי שמשת בסגן מפקד שכונת יזרעאליה
כשנתיים וחצי בקרוב, וכי עתה הגך נאלץ לפרוש מסיבות
ליסנדיים.

בהצונו לגביע את הערבותי להסירות והסרץ הרב שהשקעת
בפעילותך במספר האזרחי לאורך תקופה כה ארוכה.

אני חקוה כי אחריים ילמדו ספך ותבססו האזרחי כולו
יצא נשכר.

בבית
יאיר פולני, גיבס-מסנה
מפקד המס' האזרחי
שרחב - חיפה

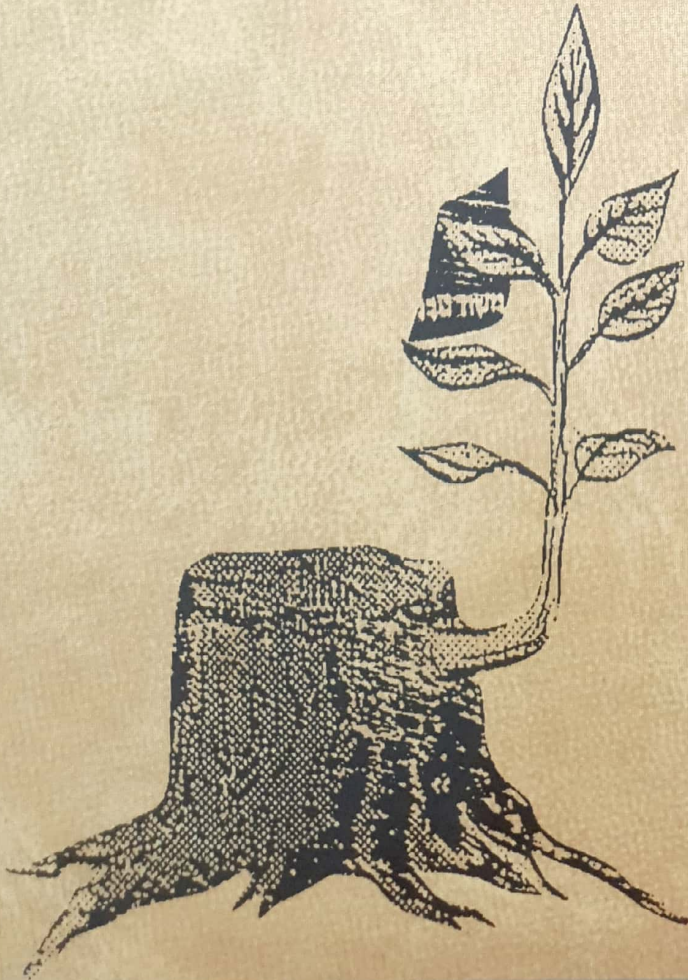
מכתבים ששלח לחבריו

ארי כותב לאיריס

איריס!
לא יודע למה, אבל פתאום בא לי לספר לך על הארץ שאני אוהב-
על אצבע גליל פרושה מתחתיך בתהום, כשאתה יורד מהרמה- מלאה בריכות מים
ושדות חרושים.
המון צבעים וגוונים של חום-רגבים, ירוק של עצים ושיחים, וצהוב של קוצים יבשים.
על שמש כל כך גדולה מאחורי מנרה.
על יציאה הביתה ביום שישי ב-1900 כשאלוהים יודע מתי תגיע, אבל ברור כבר
שתחזור במוצ"ש-ללא שמץ של מרירות, שמחה בלב. ובנסיעה להביט למטה ושוב
לראות את אצבע הגליל רמות נפתלי ומצודת ישע.
אהבה לנופים לא לאישה.
גם אישה יכולה להיות נופים-זה אופי לראות את לבנון שוקטת מעבר לגדר-חרושה,
אנשים עובדים בשדות ביופי-כאילו לא קורה דבר.
ניסיתי לתאר אבל אני יודע, שמי שלא רואה לא יבין (רק אישה של נוף) וגם חלק
מהרואים לא מבינים.
סתם כך, לא בהמשך לשיחתנו ולא מצפה לתשובה "בנידון זה" פתאום, בא לי.
מכתב הוא המשך: המשך של רוח או כוונה, לוא דוקא שיחה אבל תמיד המשך.
(המכתב בהתחלה היה רק נוף אבל ידעתי שצריך לתרגם).
זוכרת שסיפרתי לך שלפעמים אני רואה ירוק ירוק, ויש ימים שאני רואה ירוק אפור
ולא הבנת!

ארי

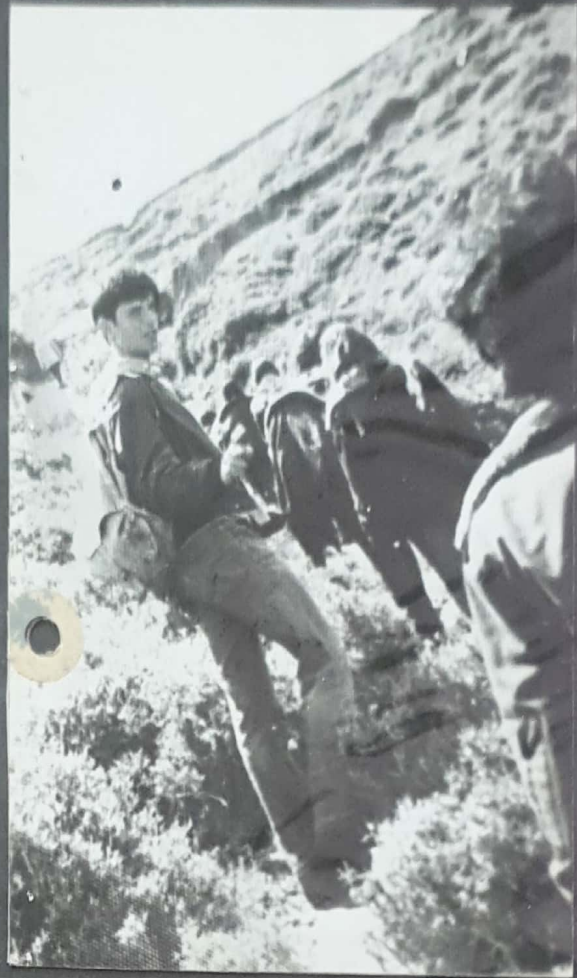
ארי כותב לרפי מקורס טיים

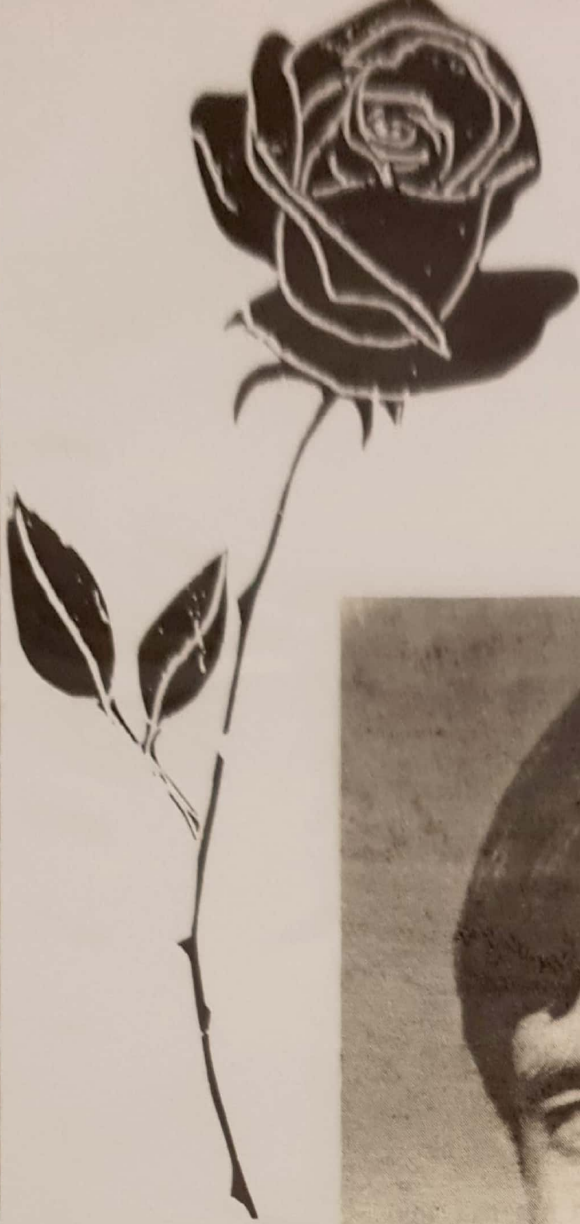
שלום רפיון
אחה בטח טולח לי על שלא ענית ליך ער עכשיו על מכתבך כי אין ליך ברירה. בכל
אופן האמת היא שפשוט לא היה בידי הזמן ולא היו בידי הכלים לעשות זאת להוציא
בוץ ומים.
כפי שידוע ליך אנחנו בשלב המסעות כרגע וזה שלב מענין. שלב לרוחי.
דרך אגב באם אתה רוצה שאביא ליך מזכרת-בוץ מאיזור הגליל או בית גוברין רק
תגידו
בכל אופן, אם תשאל אותי, גם כשהמסע קשה, לא קשה לראות שהארץ שלנו יפה
מאוד מאוד.
לא קשה גם לראות שהיא קטנה, הרבה יותר מידי קטנה. תעמוד על פסגה של הר
ממוצע ותראה את קצוותיה.
אני גם יכול לספר ליך שיש הרבה יותר מידי ערבים בגליל-ופחות מידי יהודים. לא חס
וחלילה שאיכפת לי שהם חיים שם, אבל כן אכפת לי אם לא חיים שם לפחות פי שניים
יהודים.
הם עור ירקו אותנו מהמקום היפה הזה בסוף, ידעתי שאני אשכנע אותך להיות רופא
שיניים בגליל. (ראיתי דוקא כמה שפות ערביות).
מה הענינים בלימודים? מתי אתה מתחיל לחלק אספירינים? למרוד חום אתה כבר
יודע?
אני ברביעי, חמישי, שישי ושבת הבאים עלינו לטובה מבלה בבית-מקוה שנמצא זמן
לחבול אחד בשני.

13.1.79

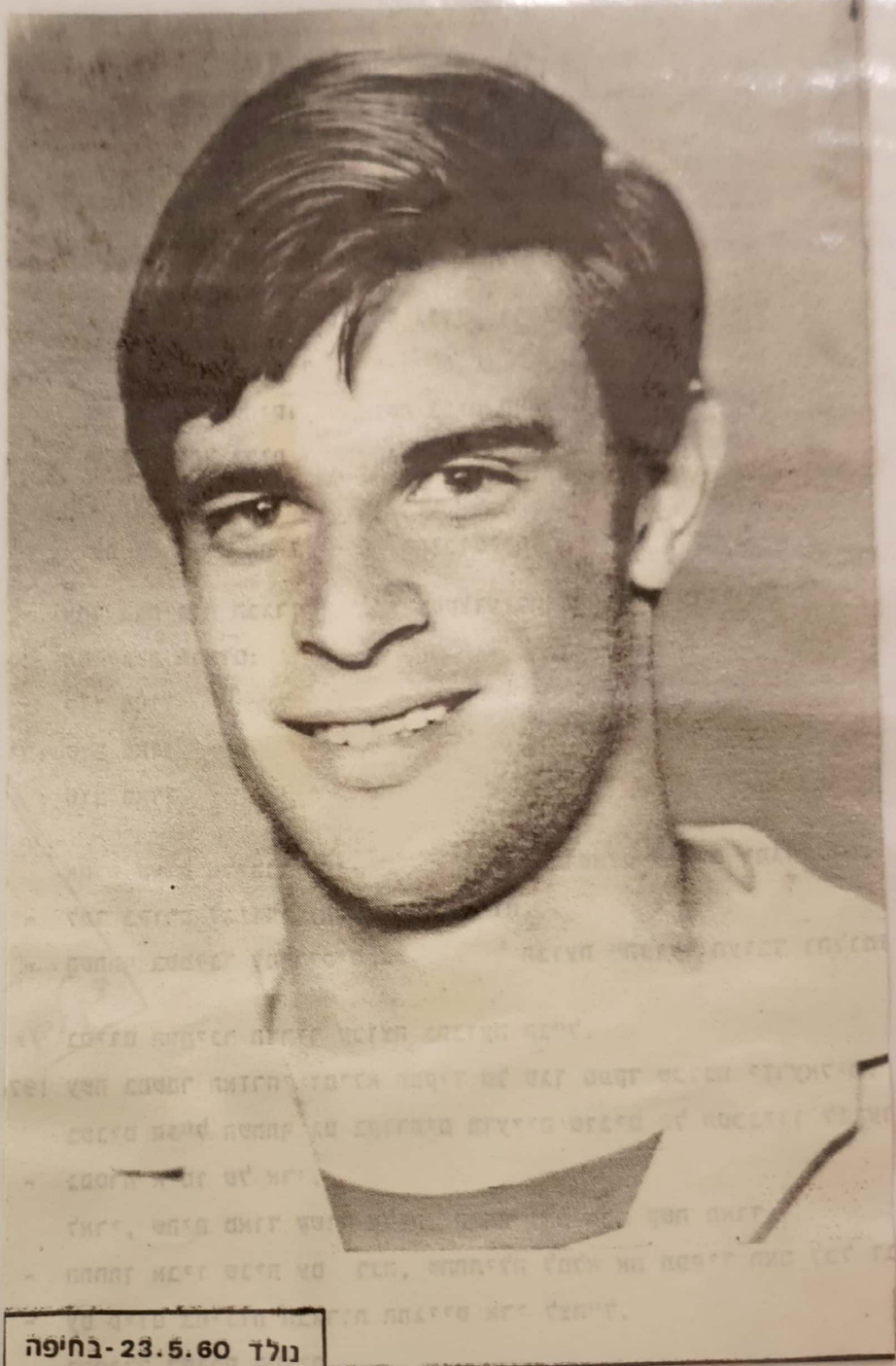
ארי

כותבים לזכרו

נולד 23.5.60 - בחיפה
נפל בקרב 10.6.82 -
בעין זחלתא - בלבנון

שר הבטחון

גברת רחל ומר אורי ורדי היקרים,

הרשו נא לי, להשתתף בכל לב באבלכם, בהילקח מכם ארי ז"ל.

סרן ארי ורדי נתן את חייו למען מולדתו. הוא נפל ביימבצע שלום הגלילי, בעין זחלתא שבלבנון ביום י"ט בסיוון תשמ"ב (10.6.82).

ארי ז"ל שירת בפלסייר 95, חת"מ. מפקדיו הגדירוהו כבעל מוטיבציה ורצון עז להצליח. מסור וקפדן, ישר, נכון לעזור לכל, חבר בכל רגע ובכל נושא. מקצועי מאד, התנדב לבצע משימות אף שלא נכללו במסגרת תפקידו. הווה דוגמא אישית. הועלה לדרגת סרן לאחר נפילתו.

זכרו של סרן ארי ורדי ז"ל הוא קודש ונצרנו בלבנו בגאון.

בהוקרה,

א.ק.ל
אריאל שרון - אלוף (מיל.)
שר הבטחון

תמוז תשמ"ב
יולי 1982

צבא הגנה לישראל

דואר צבאי 03037

סמננו - 1001

חש"ב חמוז כ"

11 יולי 1982

משפחת ורדי היקרה

בנכס סרן ארי נפל בקרבות עם הסורים בגזרה המזרחית שבלבנון, כיום ד"ח סיון חש"ב (9 יולי 1982).

בעת שנפל, שימש ארי כקצין קישור ארטילרי מטעם הגדוד באחת היחידות המובחרות של צה"ל.

לפני שנפל היה ארי בין הלוחמים שכבשו את מצודה הבופור שהיחה אחד המעוזים העקריים מהם הוטרדו ישובינו בגליל משך תקופה ארוכה. בעת הקרב לחם ארי כאריה, תוך שהוא מפעיל את אש התותחים בקור רוח, דייקנות ודבקות במשימה.

דבקות זו אפיינה אותו לאורך כל דרכו בצבא וביחידה. ארי היה מסוג המפקדים אשר לא ינוחו ולא ישקטו עד אשר יחוקן המעון חיקון או עד אשר תושלם המשימה שהוטלה עליו. התנדבותו ליחידה מובחרת בטאה את רצינותו ושאיפתו לעשות את הטוב ביותר חמיד.

ארי היה גאה בהשתייכותו לגדוד, כגדוד בעל מסורת מפוארת הרקומה במסכת מלחמות ישראל, גדוד אשר היה לו למשפחה.

כיום מצטרף ארי לשורת נופלים ארוכה של מפקדים וחיילים בגדוד, הקושרים אותנו עמם קשר בל ינתק. מכאן שאנו מפקדי וחיילי הגדוד רואים בכך משפחה ורדי היקרה, חלק בלתי נפרד ממשפחת הגדוד הרחבה. אנו משתתפים עמכם בייגונכם ומוסרים לכם את תנחומינו.

שמאל אהרון, טא"ל
מפקד היחידה

צבא הגנה לישראל

דואר צבאי 03057

ב' תמרז תשמ"ב

23 ירבי 1982

משפחת ורדי היקרה.

כנכם סרן ארי ורדי בפל בקרב בלבנון ביום חמישי ה - 10 בירבי 1982.

(י"ט בסיון תשמ"ב).

ארי ז"ל היה מקובל ואהוב ע"י חבריו ומפקדיו ביחידה.

הוא עשה את המוטל עליו ללא דופי וגילה תושיה ודבקות במשימה לאורך כל הדרך.

מותו ללא עת היכה אותנו בתדהמה עמוקה.

אבי משוכנע כי ארי לא היה רוצה שמותו יגרום לכם לחדול להאמין בערכים

אשר לאורם גידלתם וחיבבתם אותו.

דמותו תהיה חרוטה לבצח בליבנו.

יהי זכרו ברוך.

משה קפלניצקי סרן

משקד יחידה

ארי שידת תחת פיקודו במעט שנה שלמה. ארי זכור לי כקצין אחראי, מסור, מקצועי
ומעל לכל אהוב ואהוד על פיקודיו וחבריו.
את גולת הכותרת של תפקידיו בבית הספר לתותחנות שדה עשה בתפקידו כקצין
עמדת תותחים בסוללת הטייע. כאן התגלה ארי במלוא שיעור קומתו.
סוללה שנחשבה כבעייתית ביותר הן בגלל משימותיה והן בגלל ההרכב האנושי שבה
ארישה, הפכה בתקופת שירותו, הרבה מאוד בזכותו לסוללה מעולה ביחידה.
רגישותו לרוחת חילו, פתרון בעיניהם האישיים, בשיתוף עם יתר קציני הסוללה
מחד ומידת האחריות הגבוהה שגילה בתחום הנשימות המבצעיות והמקצועיות
תרמו רבות להפיכת הסוללה לאחת מפניני בית הספר לתותחנות.
ארי היה מהסוג הנדיר של קצינים אשר הצליח להניע את פיקודיו בזכות אישיותו.
כבר בבית הספר הרגיש את רצונו לשרת ביחידה מובחרת ובהמלצתי עליו בפני
מפקדיו החדשים הרגשתי שארי נוחן בתכונות כאלה אשר יאפשרו לו לבצע את
תפקידיו התותחניים ביחידה מובחרת בכבוד.
ארי סימל וימשיך לסמל את הטוב והיפה שבנוער הישראלי. עבור חיל התותחנים
בכלל ועבור קציני החייל בפרט מהווה ארי דוגמא לקצין שלכמותו יש לשאוף.

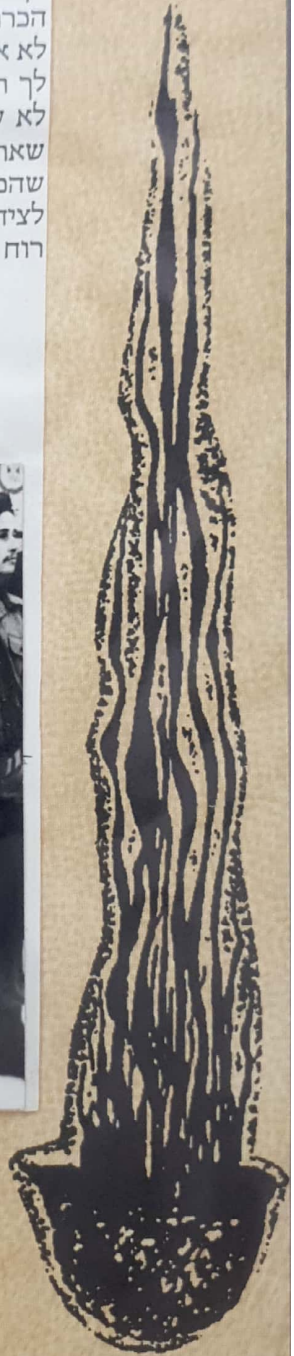
רשף שמואל אל"מ
מפקד ביסלת לשעבר

ארי!

כמעט שנה עברה מאז נפרדת מאיתנו, אך אני זוכר כל רגע וכל מעשה שלך מהימים האחרונים, מהרגעים האחרונים שעברנו ביחד, כשהגעת אלינו ליחידה, שנה לפני המלחמה, היו לך בעיות קליטה, בעיות של התחלה, בעיות של כל אחד שבא. התגברת, היית שקדן, מסור, פיקח עם הרבה חוש הומור. ידך היתה בכל, כל נושא, כל בעיה, כל סוגיה שהעסיקה את היחידה. אך אודה על האמת, על אף כל החודשים שעשינו ביחד, באותו חדר ביחידה, לא הכרתי אותך כראוי ורק במלחמה למדתי מי אתה. לא אבדת לרגע את קור הרוח, בכל מצב נתת את התשובה הנכונה לכל מקרה היתה לך תשובה. לא שכחת לרגע את כבוד האדם, לא את הפיקודים ולא את המפקדים. כשירעת שאתה צודק, הצעת הצעות, הצעות מצוינות כדי לא להעליב, כדי לא לפגוע, כדי שהכל, אפילו הנוראי ביותר, יהיה ברוח טובה, יהיה ארי ברוח שלך. רוח ששאתה לצידו לאורך כל המלחמה, רוח שהנחתה אותי בכל דקה. רוח שמפרשיה תמיד מלאים, רוח שאני ארי, לא אשכח לעולמים.

נדב פלטי סרן

שלומית חברה מילדות

משלשה או ארבעה בחדר
תמיד אחד עומד ליד החלון
מכרח לראות את העוול בין קוצים
ואת השרפות בגבעה

בינואר 78, כשהיינו בכיתה יב', כתב לי ארי מכתב הקדשה. מכתב שהיה ברכה ליום-הולדת, וארי אחל לי בו "שתעשי כל מה שאת רוצה ותשיגי הכל", והבטיח להזמין אותי, כמו שנהגנו להבטיח אז, בלי לחשוב פעמיים, לחוה שיקים לעצמו חוה עם מעבדת-פיזיקה מרחב ושקט. זאת הייתה תקופה יפה! אני זוכרת, כשחזרנו בכיתה יא" מהטיול בחצבה. היינו ארי ואני עייפים ועצובים קצת. מן אוירה של הכל נגמר.

בסביבת באר-שבע התחלנו לשוחח שיחה של מה בכך, שיחה שהתפתחה לשיחת נפש: על מי, על מה, כמה ו למה איך ומתי - שיחה שכשאני חושבת על ארי, היא אחת מנקודות הציון אליהן אני חוזרת.

שנתיים ישבנו יחד לאותו ספסל לימוד. היה לי טוב ונוח לשבת לידו. נוכחתי שלשבת ליד ארי לגבי זה להיות "בראש אחד" - רציני כשיש צורך בכך, צוחק כשיש על מה, הרבה שיחות משמעותיות ותורת חיים וצדק-צדק נאיבי לפעמים, צדק בעולם שאין בו צדק!

ארי היה בשבילי נקודת אור. לעיתים משתולל ומשתטה בדיוק כמו כל אחד אחר, לעיתים שונה ומתבדל, משקיף מן הצד. לא בהתנשאות, כי אם בשפוט בוגר, חכם, נוקב - ותמיד תמיד מוכן להושיט יד עוזרת, לתמוך בשעת משבר, להיות חבר טוב. בחתימה לאותו מכתב ברכה חתם ארי "אותו אחד משלושה או ארבעה בחדר" שורה מן השיר של יהודה עמיחי שמצוטט לעיל.

אינני יודעת אם ארי יחס לעצמו את תכונת רואה העוול-תכונה שאפיינה אותו באמת, אני אפילו לא בטוחה שקרא את כל השיר-אולי סתם השתמש בו בתור בדיחה, מאותן בדיחות ושטויות שנוהגים להגיד בגיל הזה - אך הגורל, הגורל האכזר ממש את המשכו של השיר

וכיצד אנשים שיצאו שלמים מחזרים בערב כמטבעות עודף לביתם ולנו שאהבנו את ארי כל כך עצוב!

אל תשאלני, בקירה,
היכן גורדים חלומותי.
ראי אידו מטלים הם מנפצים
בירקתי המציאות הבוטה,
רמוסים בעקבי הנכור,
מתרחרים נשימות אחרונות
לקול תרועת צינורותם
של בני עמי יפיה הנפש,
מנקבים באש אמה
השונאת עצמה למות.

